

Vores konklusion er dog bare, at vi foretrækker det system, som er i dag, altså armslængdeprincippet, med at man vælger nogle kompetente fagfolk, som kan være med til at træffe de beslutninger, at de fagfolk sidder i kortere tid, end de sidder i dag, at der hele tiden er en udskiftning, og at de relevante museumsfolk selvfølgelig hele tiden får noget inspiration og nogle råd fra andre folk, så man undgår de her klike-dannelser, som der måske er en tendens til. Det er jeg slet ikke kompetent nok til at afgøre. Jeg kan konstatere, at der er beskyldninger om det, og det må man selvfølgelig undgå for alt i verden.

Så debatten er vigtig, men det er også vigtigt, at man har tiltro til de folk, som sidder med fingrene i det, og som selvfølgelig ved noget om det her.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

I begyndelsen af marts sidste år kom jeg på Ringsted station – jeg bor i det område. Der så jeg hr. Brian Mikkelsen stå på stationen, og jeg troede, hr. Brian Mikkelsen skulle med det samme tog som jeg til København, men det viste sig, at hr. Brian Mikkelsen kun var optaget af én ting: at kapre stemmer på Ringsted station, og det synes jeg var en god ting.

Men jeg vil godt spørge hr. Brian Mikkelsen: Hvis nu man forestiller sig, at hr. Brian Mikkelsens vælgere, som han vil have til at sætte et kryds ud for sig, på det tidspunkt havde vist denne avis frem til de mange, der stod på stationen og spurgt, hvad mener hr. Brian Mikkelsen om det, der står heri, ville svaret så have været det, som hr. Brian Mikkelsen har givet her fra Folketingets talerstol?

Det svar, vi har fået her, eller det indlæg, hr. Brian Mikkelsen har holdt, vil ikke sige fru Jensen eller hr. Hansen noget som helst om, hvad den her debat i virkeligheden drejer sig om. Det var sådan set en gang sort snak fra ende til anden.

Og derfor vil jeg gerne sige: Jeg synes ikke, at hr. Brian Mikkelsen kan være det her bekendt over for de vælgere, der trofast sendte ham i Folketinget ved sidste valg. Det er i hvert fald ikke konservativ kulturpolitik.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, det lyder da godt med tillid, men altså kendsgerningen er jo en anden. Jeg taler her om

tilliden til de dér mennesker, vi har sat til at indkøbe kunst til Statens Museum for Kunst og andre steder.

Af Ekstra Bladet fremgår det i øvrigt, at det er meget lidt smigrende for de offentlige kunstindkøbere, at alle ude på kunstmarkedet tilsyneladende ved, at de private kunstgallerier først skummer fløden kvalitetsmæssigt hos kunstneren og overlader resten til museets vægge. Det har fremgået, at det er almindelig kendt ude i kunstnerkredse og i kunstkrede, at først tager de private købere, de private osv. ud og skummer fløden, og så kan Statens Museum for Kunst og andre så komme og tage resten.

Så med hensyn til kvalitet, er der måske lidt dér, der ikke er, som det skal være.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil godt sige til hr. Poul Nødgaard, at jeg foretrækker nu altså, at det er en konservativ, som definerer, hvad der er konservativ kulturpolitik og ikke hr. Poul Nødgaard. For selvfølgelig holder vi fast i, at det er vigtigt, at der gives en fornuftig støtte til at bevare de kulturhistoriske værdier, vi har i det danske samfund. Det er med til at bringe en ekstra dimension ind i vores samfund og give os noget, som vi alle sammen kan have glæde af.

Så er spørgsmålet så det rent principielle, om mine vælgere – der var eksempelvis 11.000 mennesker, der stemte mig ind – nu er enige med mig i den holdning, som Det Konservative Folkeparti her giver udtryk for.

Det er jo altid en spændende diskussion. Og det kan da godt være, at ikke alle er. Det kan godt være, der er endnu flere, der er det. Men jeg er valgt, og det samme er Tingets øvrige 178 jo, til at stå ved nogle holdninger, til at sende nogle signaler ud, til at repræsentere nogle værdier.

Og de værdier, vi har i mit parti, er altså nogle kulturbærende værdier. Vi mener, der er nogle ting, der er værd at bevare, at der er nogle ting, der er værd at værne om. Der er også nogle ting, som det er værd at investere i for fremtidige generationer, for vores egen generation. Og det er altså vores definition af den politik, vi har.

Så vil vi ikke gå ind og diskutere, om Carstensens kultur nu er fornuftig, og om man nu skal købe 241 af hans slags eller hvad; men det, vi godt vil diskutere, og det er det, der er relevant ved den forespørgsel, der er sat på